

BIỂN CUỐN TRÔI ĐỜI EM

(Trận động đất – sóng thần Tsunami ngày
26.12.2004)

Cư sĩ Liên Hoa

*Cả bầu trời im lặng
Biển mở rộng hơn bao giờ
Từng con sóng nhỏ vào bờ
Rồi những con sóng giận dữ tràn vào
Từng đợt sóng dâng cao, vươn mình trên bầu trời biển mênh mông
Sự man dại hiện hình
Biển cuốn trôi từng ngôi làng
Cuốn trôi từng cây cối
Chiếm lĩnh, gặm nhấm mọi nơi
Biển cuốn trôi con người vùi sâu trong nước
Biển cuốn trôi em
Tất cả đều bình đẳng trước cơn sóng thần
Bình đẳng trước cái chết
Biển không tha em
Dù em yếu đuối, nhỏ nhoi của tuổi thơ
Dù em trưởng thành, sắc đẹp, oai hùng
Biển vẫn không tha em
Để lại toàn cảnh bi thương, đổ nát, hoang tàn
Mảnh đất gò ghề, từng ô hợp xà bần,
Xác người sinh trương, hôi thúi
Để không còn là gì?
Biển bỏ đời em ra đó
Để em là hư vô
Từng người đàn bà ốm yếu, nước mắt máu chảy dài.
Từng người đàn ông, tìm kiếm vợ con
Từng đứa bé cất lên tiếng khóc
Còn đâu cha mẹ, người thân yêu
Trái tim bịt kín, vô hồn
Tiếng nói câm lặng
Sự im lặng còn lại chỉ là rạt rào sóng biển
Cảnh chết chóc bao trùm, oằn oại
Đau thương tận cùng..
Nhưng, rồi một người bước đến*

Rồi nhiều người xông tới
Rồi hàng triệu triệu người đã đến,
triệu triệu cánh tay mở rộng,
triệu triệu trái tim nóng bỏng tình đồng loại
Trên từng con đường, trên từng căn lều tị nạn, trên từng tác đất đang trống
vắng, vô cảm
Sóng Thần đưa con người lại gần nhau
Động đất xóa tan ranh giới chia cách con người
Cái chết thì bình đẳng
Tắm lòng thì mở rộng
Nước mắt cùng mặn
Trái tim thì tràn đầy máu đỏ
Sao mọi người không biến giây phút chia xẻ này thành miên viễn
Sao mọi người không mở rộng vòng tay, tắm lòng này đến mọi người
Em hãy tự mở gút dây này
Để những gút dây còn lại tự động mở
Để chiến tranh không còn, tôn giáo chia rẽ con người không còn, chủ kiến độc
tôn không còn
Để trái tim em và anh, còn lại mãi mãi tình người....

Ngày 8.1.2005

